

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Dehmel

Protokolant: staż. Klaudia Piątek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda w Poznaniu Łukasza Terpińskiego

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2017r. na rozprawie

sprawy **T. P.**

ur. (...)

syna K. i H. zd. Plewa

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego Lesznie z dnia 17 sierpnia 2006 r., o sygn. **VII K 426/06**, za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 7 czerwca 2006 r. na karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 zł każda, kara została wykonana w całości;

II. nakazowym Sądu Rejonowego Lesznie z dnia 27 czerwca 2007 r., sygn. **VII K 347/07**, za przestępstwo z art. 59 ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony dnia 17 kwietnia 2007, na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywanie 20 godzin nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w stosunku miesięcznym;

III. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 21 września 2007r., o sygn. **II K 215/07**, za:

- ciąg dwóch przestępstw z art. 62 ust. 1 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionych 4.10.2006 r. i 5.10.2006 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- ciąg dziewiętnastu przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnionych w okresie: od sierpnia 2004r. do października 2006r., od kwietnia 2005r. do czerwca 2006r., od lipca 2005r. do lipca 2006r., od maja 2006r. do sierpnia 2006r., od stycznia 2006r. do września 2006r. , od lipca 2005r. do września 2006r., od stycznia 2006r. do sierpnia 2006r., od sierpnia i września 2006r., od lipca i sierpnia 2006r., od grudnia 2005r. do kwietnia 2006r., od grudnia 2005r. do kwietnia 2006r., od lipca 2006r. do 22 września 2006r., od kwietnia 2006r. do czerwca 2006r., od stycznia 2004r. do 4 sierpnia 2004r., we wrześniu 2005r., od stycznia 2006r. do 30 września 2006r., od kwietnia i maja 2006r., od stycznia 2006r. do sierpnia 2006r., od czerwca 2006r. do września 2006r., w okresie miesięcy letnich 2006r. w okresie od lipca 2006r. do września 2006r., od lipca i sierpnia 2006r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 zł każdy,

- ciąg dziesięciu przestępstw z art. 59 ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnionych w okresie: od lutego 2006r. do sierpnia 2006r., od maja i czerwca 2005r., od czerwca 2006r. do września 2006r., od lipca i sierpnia 2006r., od maja i czerwca 2006r., od lipca 2006r. do września 2006r., 29 lipca 2006r., w okresie od kwietnia 2006r. do lipca 2006r., od lipca i sierpnia 2006r., od czerwca 2006r. do sierpnia 2006r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł każda,

- ciąg przestępstw z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnionych w okresie miesięcy letnich 2006r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 62 ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 4 października 2006r., w dniu 5 października 2006r., 1 grudnia 2006r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny sprowadzono do kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby i kary łącznej grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 zł każda, przy czym postanowieniem tego Sądu z dnia 26 października 2009 r. zarządzono skazanemu wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

IV. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 lutego 2009 r., o sygn. **III K 459/08** zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 7 maja 2009 r., o sygn. akt II AKa 66/09, za przestępstwa z:

- art. 59 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk, popełnione w okresie od stycznia 2007r. do 18 marca 2008r. na karę 4 lat pozbawienia wolności,

- art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od 22 grudnia 2006r. do 19 marca 2008r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

które to kary jednostkowe pozbawienia wolności sprowadzono do kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności, kara została wykonana w całości;

V. Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 23 listopada 2012r. sygn. **III K 537/12** za przestępstwo z art. 242 § 1 kk popełnione w dniu 25 czerwca 2012 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, kara została wykonana w całości;

Jednocześnie prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 25 maja 2010r., sygn. XVI K 119/10 połączono skazanemu kary jednostkowe pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami wskazanymi wyżej w punktach II i III wymierzając karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, kara została wykonana w całości;

VI. Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 24 lutego 2016r., sygn. **II K 523/15** za przestępstwo z art. 180a k.k. popełnione w dniu 29 lipca 2015r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, kara została wykonana w całości;

VII. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 10 maja 2016r., sygn. **II K 178/16** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dn. 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 §1 k.k. popełnione w dniu 30 listopada 2015r. na karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 35 godzin miesięcznie, kara ograniczenia wolności nie została wykonana;

VIII. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 18 maja 2016r., sygn. **II K 220/16** za przestępstwo z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełnione w okresie od dnia 05 grudnia 2015r. do dnia 08 grudnia 2015r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, kara nie została wykonana;

IX. Sądu Rejonowego w Świebodzinie z dnia 19 sierpnia 2016r., sygn. **VI K 204/16** za przestępstwo z art. 180a k.k. popełnione w dniu 29 sierpnia 2015r. na karę 30 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda;

X. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 27 października 2016r., sygn. **II K 499/16** za przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełnione w dniu 10 kwietnia 2016r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, kara nie została wykonana;

XI. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 06 grudnia 2016r., sygn. **II K 584/16** za ciąg przestępstw z art. 281 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełniony w dniu 23 marca 2016r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego, kara nie została wykonana;

XII. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 24 kwietnia 2017r., sygn. **II K 75/17** za przestępstwo z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64 k.k. popełnione w okresie od 10 lutego 2016r., godz. 18.30 do 11 lutego 2016r., godz. 03.35, na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego, kara nie została wykonana;

Jednocześnie prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28.04.2017r., sygn. **III K 68/17** połączono skazanemu karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie VII oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punkcie VIII, X i XI, wymierzając skazanemu T. P. karę łączną 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 §2 k.k. umorzono postępowania o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do wyroków wskazanych w punktach I, II, III, IV, V, VI i IX, z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego;

orzeka w ten sposób, że:

1. Na podstawie art. 85 §1 i 2 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 §1 i 4 k.k. łączy karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28.04.2017r., sygn. III K 68/17 oraz karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 24.04.2017r., sygn. II K 75/17 i wymierza skazanemu **T. P.** karę łączną 4 (czterech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 63 §1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:

a) Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28.04.2017r., sygn. III K 68/17 od dnia 23.03.2016r., godz. 11.55 do dnia 24.03.2016r., godz. 13.17 i od dnia 04.11.2016r., godz. 15.15 do 22.05.2017r., godz. 15.15,

b) Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 24 kwietnia 2017r., sygn. II K 75/17 od dnia 11.02.2016r., godz. 04.15 do dnia 11.02.2016r., godz. 15.45 oraz od dnia 22.05.2017r., godz. 15.15 do nadal.

3. Na podstawie art. 576 §1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu.

4. Na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 §2 k.k. umarza postępowania o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do wyroków wskazanych w punktach I, II, III, IV, V, VI i IX.

5. Na podstawie § 17 ust. 5 i § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18.10.2016r.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Francesco Goldoni kwotę 147, 60 (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) zł brutto tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu przed Sądem Okręgowym w Poznaniu.

6. Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia skazanego z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

SSO Izabela Dehmel

UZASADNIENIE

Sąd, działając z urzędu – w myśl przepisów art. 569 § 1 i 2 k.p.k. i art. 570 k.p.k. – ustalił, że T. P. skazany został następującymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego Lesznie z dnia 17 sierpnia 2006 r., o sygn. **VII K 426/06**, za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 7 czerwca 2006 r. na karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 zł każda, kara została wykonana w całości;

II. nakazowym Sądu Rejonowego Lesznie z dnia 27 czerwca 2007 r., sygn. **VII K 347/07**, za przestępstwo z art. 59 ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony dnia 17 kwietnia 2007, na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywanie 20 godzin nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w stosunku miesięcznym;

III. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 21 września 2007r., o sygn. **II K 215/07**, za:

- ciąg dwóch przestępstw z art. 62 ust. 1 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionych 4.10.2006 r. i 5.10.2006 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- ciąg dziewiętnastu przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnionych w okresie: od sierpnia 2004r. do października 2006r., od kwietnia 2005r. do czerwca 2006r., od lipca 2005r. do lipca 2006r., od maja 2006r. do sierpnia 2006r., od stycznia 2006r. do września 2006r., od lipca 2005r. do września 2006r., od stycznia 2006r. do sierpnia 2006r., od sierpnia i września 2006r., od lipca i sierpnia 2006r., od grudnia 2005r. do kwietnia 2006r., od grudnia 2005r. do kwietnia 2006r., od lipca 2006r. do 22 września 2006r., od kwietnia 2006r. do czerwca 2006r., od stycznia 2004r. do 4 sierpnia 2004r., we wrześniu 2005r., od stycznia 2006r. do 30 września 2006r., od kwietnia i maja 2006r., od stycznia 2006r. do sierpnia 2006r., od czerwca 2006r. do września 2006r., w okresie miesięcy letnich 2006r. w okresie od lipca 2006r. do września 2006r., od lipca i sierpnia 2006r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 zł każdy,

- ciąg dziesięciu przestępstw z art. 59 ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnionych w okresie: od lutego 2006r. do sierpnia 2006r., od maja i czerwca 2005r., od czerwca 2006r. do września 2006r., od lipca i sierpnia 2006r., od maja i czerwca 2006r., od lipca 2006r. do września 2006r., 29 lipca 2006r., w okresie od kwietnia 2006r. do lipca 2006r., od lipca i sierpnia 2006r., od czerwca 2006r. do sierpnia 2006r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł każda,

- ciąg przestępstw z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnionych w okresie miesięcy letnich 2006r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 62 ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 4 października 2006r., w dniu 5 października 2006r., 1 grudnia 2006r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny sprowadzono do kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby i kary łącznej grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 zł każda, przy czym postanowieniem tego Sądu z dnia 26 października 2009 r. zarządzono skazanemu wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

IV. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 lutego 2009 r., o sygn. **III K 459/08** zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 7 maja 2009 r., o sygn. akt II AKa 66/09, za przestępstwa z:

- art. 59 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk, popełnione w okresie od stycznia 2007r. do 18 marca 2008r. na karę 4 lat pozbawienia wolności,

- art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od 22 grudnia 2006r. do 19 marca 2008r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

które to kary jednostkowe pozbawienia wolności sprowadzono do kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności, kara została wykonana w całości;

V. Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 23 listopada 2012r. sygn. **III K 537/12** za przestępstwo z art. 242 § 1 kk popełnione w dniu 25 czerwca 2012 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, kara została wykonana w całości;

Jednocześnie prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 25 maja 2010r., sygn. XVI K 119/10 połączono skazanemu kary jednostkowe pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami wskazanymi wyżej w punktach II i III wymierzając karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, kara została wykonana w całości;

VI. Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 24 lutego 2016r., sygn. **II K 523/15** za przestępstwo z art. 180a k.k. popełnione w dniu 29 lipca 2015r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, kara została wykonana w całości;

VII. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 10 maja 2016r., sygn. **II K 178/16** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dn. 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 §1 k.k. popełnione w dniu 30 listopada 2015r. na karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 35 godzin miesięcznie, kara ograniczenia wolności nie została wykonana;

VIII. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 18 maja 2016r., sygn. **II K 220/16** za przestępstwo z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełnione w okresie od dnia 05 grudnia 2015r. do dnia 08 grudnia 2015r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, kara nie została wykonana;

IX. Sądu Rejonowego w Świebodzinie z dnia 19 sierpnia 2016r., sygn. **VI K 204/16** za przestępstwo z art. 180a k.k. popełnione w dniu 29 sierpnia 2015r. na karę 30 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda;

X. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 27 października 2016r., sygn. **II K 499/16** za przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełnione w dniu 10 kwietnia 2016r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, kara nie została wykonana;

XI. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 06 grudnia 2016r., sygn. **II K 584/16** za ciąg przestępstw z art. 281 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełniony w dniu 23 marca 2016r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego, kara nie została wykonana;

XII. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 24 kwietnia 2017r., sygn. **II K 75/17** za przestępstwo z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64 k.k. popełnione w okresie od 10 lutego 2016r., godz. 18.30 do 11 lutego 2016r., godz. 03.35, na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego, kara nie została wykonana;

Jednocześnie prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28.04.2017r., sygn. **III K 68/17** połączono skazanemu karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie VII oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punkcie VIII, X i XI, wymierzając skazanemu T. P. karę łączną 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 §2 k.k. umorzono postępowania o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do wyroków wskazanych w punktach I, II, III, IV, V, VI i IX, z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego.

Skazany T. P., syn K. i H. zd. Plewa, urodził się (...) w L..

Z opinii o skazanym, sporządzonych w myśl art. 571 § 1 k.p.k. dla potrzeb niniejszego postępowania wynika, że skazany po opuszczeniu zakładu karnego w dniu 18 lipca 2014r. związał się ze starszą kobietą i jej dziećmi. Prowadził spokojny i ustabilizowany tryb życia. Po rozstaniu powrócił do matki. Na początku funkcjonował prawidłowo. Z czasem coraz

częściej przebywał poza domem, nie pracował i nie poszukiwał zatrudnienia. Nie dążył do usamodzielnienia się. W rozmowie z kuratorem matka oświadczyła, że nie przyjmie syna do domu, albowiem straciła do niego zaufanie.

Skazany w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa ponownie od dnia 07 czerwca 2016 r. tj. od momentu doprowadzenia do Aresztu Śledczego w Poznaniu; przyjęty został na oddział psychiatrii w związku z leczeniem, z uwagi na zaburzenia adaptacyjne. Następnie przebywał w kilku jednostkach penitencjarnych. Początkowo odbywał karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym typu półotwartego tj. od dnia 23 czerwca 2016r. W dniu 25 września 2016r. w czasie kontroli osobistej skazanego ujawniono susz roślinny niewiadomego pochodzenia za co został ukarany dyscyplinarnie. Ponadto zachowanie osadzonego uległo pogorszeniu. W związku z tym komisja penitencjarna Zakładu Karnego w Koziegłowach w dniu 26 września 2016r. podjęła decyzję o skierowaniu skazanego do zakładu karnego typu zamkniętego. W dniu 10 maja 2017 r. T. P. został przetransportowany do Zakładu Karnego we Wronkach, gdzie przebywa do dnia dzisiejszego. Skazany karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania, aktualnie w stopniu umiarkowanym realizuje zadania indywidualnego programu oddziaływania. W oddziale mieszkalnym funkcjonuje prawidłowo i nie stwarza problemów natury wychowawczej czy porządkowej. Zachowanie osadzonego w poprzednich jednostkach budziło zastrzeżenia. Przejawiał skłonności do zachowań instrumentalnych, nastawiony był wyłącznie na czerpanie indywidualnych korzyści i w tej płaszczyźnie ukierunkowane były jego zachowania. We wrześniu 2016 roku dokonał samouszkodzenia w postaci nacięcia powłok skórnych na brzuchu – również to zachowanie miało charakter instrumentalny. W grudniu 2016 r. odmówił przyjęcia posiłków dostarczanych przez administrację jednostki penitencjarnej. W stosunku do przełożonych aktualnie przyjmuje regulaminową postawę, w gronie współosadzonych unika sytuacji konfliktowych. Jak dotąd w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności T. P. był 10 razy nagradzany regulaminowo i 4 razy karany dyscyplinarnie. Nie przejawia zachowań agresywnych, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Skazany nie deklaruje udziału w strukturach podkultury przestępczej. O porządek w celi mieszkalnej i wygląd zewnętrzny dba w stopniu poprawnym. Czas wolny spędza głównie na zajęciach własnych w celi mieszkalnej i oglądaniu programów TV. Kontakty zewnętrzne utrzymuje wyłącznie z kuzynem, przez którego jest odwiedzany. Z najbliższą rodziną jest skonfliktowany. Wobec T. P. orzeczony został obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w trybie art. 46§1 k.k., którego dotychczas nie zrealizował. Skazany był konsultowany psychologicznie, zalecono udział w profilaktyce uzależnień z uwagi na stwierdzone w wywiadzie nadużywanie środków odurzających (marihuana). T. P. jest zatrudniony nieodpłatnie w tutejszej jednostce w charakterze porządkowego wydającego posiłki; jest sumiennym pracownikiem. Posiada wykształcenie gimnazjalne. Od września br. jest uczniem I klasy liceum ogólnokształcącego w tutejszym Centrum Kształcenia Ustawicznego, systematycznie uczestniczy w zajęciach lekcyjnych. W stosunku do popełnionych przestępstw deklaruje krytycyzm.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów, takich jak:

- odpisów wyroków: k. 18, 43 – 44, 45, 46 – 47, 48 – 50, 51, 65 – 80,
- dane dotyczące odbycia i obliczenia oraz informacje dot. zarządzenia wykonania kar pozbawienia wolności kar k. 52,
- dane osobopoznawcze, dane o karalności, wywiad środowiskowy, zawarte w aktach głównych i wykonawczych sprawy o sygn. III K 91/13 Sądu Okręgowego w Poznaniu;
- dane o karalności z Krajowego Rejestru Karnego k. 20 – 21, 82 – 85, 122 – 125,
- opinia o skazanym wraz z danymi z CZSW BIS o orzeczeniach i osadzeniach k. 23 – 24, 25 – 28, 129 – 138,
- akta sprawy III K 68/17.

Dokumenty powyższe ujawniono na rozprawie w trybie art. 393 § 1 i 2 k.p.k. i art. 394 § 1 i 2 k.p.k. za zgodą stron w całości bez odczytywania.

Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy pozostawały całkowicie bezsporne i wynikały ze wskazanych powyżej dokumentów, których wiarygodność i prawdziwość danych w nich zawartych nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane, a i Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw, by uczynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W związku ze zmianą od 1 lipca 2015r. przepisów ustawy Kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym do spraw, w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą Kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Ocena czy zachodzi taka potrzeba, powinna zostać dokonana według znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego. Jeżeli zatem zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 30 czerwca 2015r. z karą (karami) orzeczonymi prawomocnie przed tą datą, to należy na podstawie art. 4 § 1 k.k. rozstrzygnąć czy stosować dalej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r. (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31.05.2016r. II AKz 124/16, OSAW 2016/3/345).

Powyższe oznacza, że przepisy art. 85 i następne k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 roku mają zastosowanie w niniejszej sprawie do skazanego T. P., ponieważ wyrok skazujący w sprawie o sygn. akt II K 75/17 zapadł wobec skazanego już po wejściu w życie przepisów art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego w niniejszym postępowaniu można teoretycznie stosować zarówno przepisy art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu, tj. obowiązującym od 01 lipca 2015 roku, jak i w starym brzmieniu, tj. obowiązującym przed 1 lipca 2015 roku.

Rzeczą Sądu wyrokującego w niniejszej sprawie było zatem rozstrzygnięcie, który z wymienionych przepisów statuuje normę właściwą dla rozstrzygnięcia kwestii intertemporalnej w sprawie T. P.. Zdaniem Sądu rozstrzygnięcie powstałego w niniejszej sprawie problemu intertemporalnego powinno nastąpić w oparciu o art. 4 § 1 k.k., przemawia bowiem za tym ugruntowana w orzecznictwie wykładnia tego przepisu (i to jeszcze w czasie obowiązywania Kodeksu karnego z 1969 r.), z którą Sąd w tym składzie zgadza się, a zgodnie z którą ma on niewątpliwie zastosowanie także w sytuacjach orzekania o karze łącznej, również w wyroku łącznym. Stanowisko takie zaprezentował Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 lutego 1995 r. w sprawie o sygn. II KRn 2/95 (OSNKW z 1995 r., z. 3-4, poz. 17), w którym stwierdził, iż „niezależnie od stosowanej przez sąd wydający wyrok łączny zasady kształtowania kary łącznej (absorpcji całkowitej, częściowej czy też kumulacji), sąd ten – w tym zakresie – na nowo dokonuje aktu wymiaru kary zwanej w tym wypadku karą łączną. Zatem winien z jednej strony respektować prawomocność „łączonych” wyroków (i dlatego też nie wolno mu w tym trybie dokonywać korekt w zakresie wymiaru kar orzeczonych za poszczególne czyny prawomocnie osądzone), ale z drugiej strony również ewentualną zmianę stanu prawnego, jeśli zmiana ta dotyczy na nowo kształtowanych – w myśl reguł wyznaczonych w art. 67-71 k.k. – składników wymiaru kary i jest to zmiana korzystna dla oskarżonego (np. korzystniejsze tzw. przeliczniki, wyższy próg wymagany dla orzeczenia kary zastępczej)”. Wymierzanie kary łącznej w wyroku łącznym jest niewątpliwie orzekaniem o odpowiedzialności karnej za przestępstwa. W art. 4 § 1 k.k. nie ma zaś mowy o orzekaniu o sprawstwie i winie, tylko o orzekaniu. Nie ulega więc wątpliwości, że zakresem jego zastosowania zostało objęte każde orzekanie o odpowiedzialności karnej za przestępstwo, także w zakresie kary przy wydawaniu wyroku łącznego.

Warunki do orzeczenia kary łącznej według przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015r. zostały określone w art. 85 k.k. i nast. k.k. Zgodnie z przepisem art. 85 k.k. karę łączną orzeka się wówczas, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim

zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: uchwała 7 sędziów SN - zasada prawna z dnia 25 lutego 2005r., sygn. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Nadto – jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej uchwały – możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k. Jednakże nawet przy kolejnych zbiegach obejmujących drugą, trzecią, itd. grupę przestępstw, zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał ten chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne „grupy przestępstw” pozostających w zbiegu. Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy – czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi).

I tak, „pierwszym” chronologicznie wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego T. P. jest wyrok Sądu Rejonowego Lesznie z dnia 17 sierpnia 2006 r., o sygn. VII K 426/06 (opisany wyżej w punkcie I). Badając natomiast daty popełnienia przez skazanego kolejnych przestępstw, stwierdzić należy, że każdorazowo przestępstwa osądzone wyrokami wskazanymi w punktach od II do XII popełnione zostały po wydaniu wyroku w sprawie o sygn. VII K 426/06.

Kolejnym „pierwszym” wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego jest wyrok nakazowy Sądu Rejonowego Lesznie z dnia 27 czerwca 2007 r., sygn. VII K 347/07 (opisany powyżej w punkcie II). Czyny osądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 21 września 2007r., o sygn. II K 215/07 (opisany wyżej w pkt III) popełnione zostały w dniu 04 października 2006r. i 05 października 2006r., od sierpnia 2004r. do października 2006r., od kwietnia 2005r. do czerwca 2006r., od lipca 2005r. do lipca 2006r., od maja 2006r. do sierpnia 2006r., od stycznia 2006r. do września 2006r., od lipca 2005r. do września 2006r., od stycznia 2006r. do sierpnia 2006r., od sierpnia i września 2006r., od lipca i sierpnia 2006r., od grudnia 2005r. do kwietnia 2006r., od grudnia 2005r. do kwietnia 2006r., od lipca 2006r. do 22 września 2006r., od kwietnia 2006r. do czerwca 2006r., od stycznia 2004r. do 4 sierpnia 2004r., we wrześniu 2005r., od stycznia 2006r. do 30 września 2006r., od kwietnia i maja 2006r., od stycznia 2006r. do sierpnia 2006r., od czerwca 2006r. do września 2006r., w okresie miesięcy letnich 2006r. w okresie od lipca 2006r. do września 2006r., od lipca i sierpnia 2006r., od lutego 2006r. do sierpnia 2006r., od maja i czerwca 2005r., od czerwca 2006r. do września 2006r., od lipca i sierpnia 2006r., od maja i czerwca 2006r., od lipca 2006r. do września 2006r., 29 lipca 2006r., w okresie od kwietnia 2006r. do lipca 2006r., od lipca i sierpnia 2006r., od czerwca 2006r. do sierpnia 2006r., w okresie miesięcy letnich 2006r., w dniu 4 października 2006r., w dniu 05 października 2006r. i w dniu 01 grudnia 2006r., a więc każdorazowo przed wydaniem wyroku w sprawie sygn. VII K 347/07, natomiast czyny osądzone wyrokami wskazanymi w punktach od IV do XII popełnione zostały po wydaniu wyroku w sprawie o sygn. VII K 347/07.

Kolejnym „pierwszym” wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego jest wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 lutego 2009 r., o sygn. III K 459/08. Badając natomiast daty popełnienia przez skazanego kolejnych przestępstw, stwierdzić należy, że każdorazowo przestępstwa osądzone wyrokami wskazanymi w punktach od V do XII popełnione zostały po wydaniu wyroku w sprawie o sygn. III K 459/08.

Kolejnym „pierwszym” wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego jest wyrok Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 23 listopada 2012r. sygn. III K 537/12. Badając natomiast daty popełnienia przez skazanego kolejnych przestępstw, stwierdzić należy, że każdorazowo przestępstwa osądzone wyrokami wskazanymi w punktach od VI do XII popełnione zostały po wydaniu wyroku w sprawie o sygn. III K 537/12.

Kolejnym „pierwszym” wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego jest wyrok Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 24 lutego 2016r., sygn. II K 523/15 (opisany powyżej w punkcie VI). Czyn osądzony wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 10 maja 2016r., sygn. II K 178/16 popełniony został w dniu 30 listopada 2015r., czyn osądzony wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 18 maja 2016r., sygn. II K 220/16 popełniony został w okresie od dnia 05 grudnia 2015r. do dnia 08 grudnia 2015r., czyn osądzony wyrokiem Sądu Rejonowego w Świebodzinie z dnia 19 sierpnia 2016r., sygn. VI K 204/16 popełniony został w dniu 29 sierpnia 2015r., a więc każdorazowo przed wydaniem wyroku w sprawie sygn. II K 523/15, natomiast czyny osądzone wyrokami wskazanymi w punktach od X do XII popełnione zostały po wydaniu wyroku w sprawie o sygn. II K 523/15.

Kolejnym „pierwszym” wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego jest wyrok Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 27 października 2016r., sygn. II K 499/16 (opisany powyżej w punkcie X). Czyn osądzony wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 06 grudnia 2016r., sygn. II K 584/16 popełniony został w dniu 23 marca 2016r., natomiast czyn osądzony wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 24 kwietnia 2017r., sygn. II K 75/17 popełniony został w okresie od 10 lutego 2016r., do 11 lutego 2016r., a więc każdorazowo przed wydaniem wyroku w sprawie sygn. II K 499/16.

Uwzględniając, zatem treść art. 85 i następne k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015r., stwierdzić należy, że w rozpoznawanej sprawie zostały spełnione materialnoprawne przesłanki do wydania wyroku łącznego w zakresie skazań na karę ograniczenia wolności i pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt. II i III w ramach jednej kary łącznej pozbawienia wolności, w zakresie skazań na karę ograniczenia wolności i kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt. VI, VII i VIII w ramach kolejnej kary łącznej pozbawienia wolności oraz w zakresie skazań na kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt. X, XI i XII w ramach kolejnej kary łącznej pozbawienia wolności, natomiast w odniesieniu do kar wymierzonych za przestępstwa objęte wyrokami opisanym wyżej w pkt I, IV, V i IX przesłanki te nie wystąpiły.

Rozważyć też należało dopuszczalność wydania wyroku łącznego wobec skazanego T. P. na podstawie obecnie obowiązujących przepisów, regulujących podstawy orzekania kary łącznej. Przypomnieć zatem należy, że zgodnie z art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Z kolei jak stanowi § 2 tego artykułu, podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Wobec powyższego, ustalając, że obecnie (w dacie wydania nieprawomocnego wyroku łącznego) podlega wykonaniu wobec skazanego T. P. kara łączna 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wobec niego wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28 kwietnia 2017r., sygn. III K 68/17 oraz kara 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 24 kwietnia 2017r., sygn. II K 75/17, możliwe było połączenie kary łącznej pozbawienia wolności i kary jednostkowej pozbawienia wolności.

Sąd uznał jednocześnie, że w odniesieniu do wskazanych wyżej, podlegających łączeniu kar, nie zachodzi negatywna przesłanka wymierzenia kary łącznej określona w art. 85 § 3 k.k. (i to także przy uwzględnieniu zmian tego przepisu od 15 kwietnia 2016r.), a co jednoznacznie wynika z analizy dat popełnienia przestępstw osądzonych w tych sprawach i danych dotyczących odbywania przez skazanego kar w poszczególnych sprawach.

Podsumowując powyższe Sąd przyjął, że in concreto dla skazanego T. P. względniejsze są przepisy o karze łącznej w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r., albowiem łączeniu podlega kara łączna pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28.04.2017r., sygn. III K 68/17 oraz kara 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 24 kwietnia 2017r., sygn. II K 75/17, nadto w obecnym brzmieniu art. 86 § 4 k.k. możliwe jest łączenie w nową karę łączną wcześniej orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności z karą jednostkową pozbawienia wolności.

Zatem, na podstawie art. art. 85 §1 i 2 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 §1 i 4 k.k. Sąd połączył karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28 kwietnia 2017r., sygn. III K 68/17 oraz karę jednostkową 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 24 kwietnia 2017r., sygn. II K 75/17 i wymierzył skazanemu T. P. karę łączną w wymiarze 4 (czterech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, pozostawiając na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. odrębnemu wykonaniu wyroków podlegające połączeniu w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym.

W pozostałym zakresie, odnośnie prawomocnych skazań jakie zapadły wobec T. P., tj. odnośnie kar grzywny orzeczonych wyrokami opisanymi w punkcie I i IX, kary ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem opisanym w punkcie II oraz kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w punkcie III, IV, V i VI części wstępnej, Sąd na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85§2 k.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego.

Kara ograniczenia wolności i kary pozbawienia wolności zostały bowiem wykonane w całości, również kara grzywny orzeczona wyrokiem opisanym w punkcie I została wykonana w całości, a zatem nie podlegała łączeniu z niewykonaną karą grzywny orzeczoną w wyroku opisanym w punkcie IX części wstępnej.

Przechodząc do rozważań odnośnie miarkowania wymiaru kary łącznej przypomnieć należy, że zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. Sąd, wymierzając karę łączną, ma wyznaczone granice jej wymiaru. Granicę dolną stanowi najwyższa z wymierzonych kar, natomiast granicę górną stanowi suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Z powyższego wynika, że kara łączna może być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, zasady kumulacji lub zasady asperacji – częściowej absorpcji i częściowej kumulacji. W orzecznictwie znaleźć można poglądy, że kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wiązałaby się z kolejnym wykonaniem poszczególnych wyroków podlegających łączeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 06.10.2000r. III KKN 340/00). Nie oznacza to jednak, iż kara łączna ma przynosić skazanemu oczekiwaną przez niego korzyść. Kary łącznej nie można traktować jako instytucji mającej na celu łagodzenie prawno-karnych konsekwencji dla sprawcy kilku przestępstw, czy też instytucji traktowanej jako „swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary” (zob. P. Kardas, w: Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004r., s. 1115). Owszem normatywna istota regulacji dotyczącej kary łącznej sprowadza się do stworzenia podstaw do racjonalnego i humanitarnego stosowania kar (art. 3 k.k.) w wypadku popełnienia przez tego samego sprawcę kilku przestępstw. Jednak nie można zapomnieć, iż kara łączna jest orzekana wobec sprawcy, który popełnił dwa lub więcej przestępstw, a to z kolei jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20.10.2001r., II Aka 154/01, Prok. i Pr. 2002r., z. 4, poz. 26). Orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, Sąd winien kierować się względami, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Zgodnie wszak z art. 85 a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Trzeba przy tym pamiętać, iż wymierzając karę łączną nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych. Sąd powinien natomiast przede wszystkim rozważyć, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowy – podmiotowy (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z 07.10.2002r., II KK 270/02) oraz bliskość czasowa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne. Analizując związki łączące realnie zbiegające się przestępstwa trzeba pamiętać, iż kara łączna winna być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji im większa zachodzi łączność przedmiotowa i bliskość czasowa pomiędzy poszczególnymi przestępstwami lub wtedy, gdy jedno z pozostających w zbiegu przestępstw zdecydowanie dominuje nad pozostałymi. Ponadto, niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, stąd priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (P. Kardas, w: Kodeks karny..., s.1137 op. cit.). Wyrok łączny jest wszak instytucją mającą racjonalizować wymiar kary, a nie służyć wyłącznie poprawie sytuacji skazanych. Dlatego też stosowanie absorpcji przy wymiarze kary łącznej nie może być sprzeczne z zapobiegawczymi i wychowawczymi celami kary i działać demoralizująco na sprawców przestępstw, służąc odbieraniu kary łącznej jako instytucji będącej swoistym premiowaniem popełniania przestępstw (por. postanowienie SN z dnia 22.09.2016r., sygn. III KK 140/16, LEX nr 2142559).

W przedmiotowej sprawie, oceniając związki zachodzące między realnie zbiegającymi się przestępstwami, które objęto karą łączną jak w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku łącznego, zauważyć należy, że przedmiot ochrony osądzonych wymienionymi wyrokami przestępstw nie jest tożsamy (przestępstwa opisane w ustawie z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz przestępstwa przeciwko mieniu), co sprzeciwiało się zastosowaniu zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej, a przemawiało za zastosowaniem zasady asperacji. Ponadto, pomiędzy przestępstwami objętymi łączonymi karami łącznymi osądzonymi w sprawach podlegających łączeniu, nie zachodziła bliskość czasowa, bo zostały popełnione na przestrzeni od 30 listopada 2015r. do 11 lutego 2016r. Brak zbieżności

czasowej także przemawiał za zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasady asperacji, bliżej kumulacji, co też znalazło swój wyraz w wymiarze kary łącznej, jaką Sąd orzekł wobec skazanego T. P. w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku (zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 86 § 1 i § 4 k.k. Sąd mógł wymierzyć karę łączną w granicach od 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności do 4 lat i 8 miesięcy, gdyż granice te zakreślała najwyższa z wymierzonych poprzednio kar, czyli kara łączna pozbawienia wolności orzeczona w sprawie sygn. III K 68/17 do sumy łączonych kar).

Wymierzając karę łączną w wyroku łącznym nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych. Dlatego zgodnie z art. 85 a k.k. (obowiązującym od 1 lipca 2015r.), orzekając karę łączną w wyroku łącznym, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne.

W świetle powyższego, miarkując wymiar kary łącznej pozbawienia wolności wobec skazanego T. P., zważyć należy, że skazany odbywał karę pozbawienia wolności do dnia 18 lipca 2014r., natomiast przestępstwa w sprawach o sygn. II K 523/15, II K 178/16, II K 220/16, VI K 204/16, II K 499/16, II K 584/16 i II K 75/17 popełnił po opuszczeniu zakładu karnego. Takie zachowanie skazanego stanowi jawne lekceważenie norm prawnych i świadczy o tym, że z faktu odbywania kary pozbawienia wolności nie wyciągnął on żadnych konstruktywnych wniosków i ponownie w pełni świadomie wkraczał na drogę przestępstwa. T. P. ponownie przebywa w warunkach izolacji więziennej od dnia 07 czerwca 2016r. i w świetle opinii o skazanym wydanych przez zastępcę dyrektora Zakładu Karnego we Wronkach, a które przytoczono na wstępie uznać należy, że na obecną chwilę prognoza kryminologiczna wobec skazanego jest nadal negatywna. Zachowanie T. P. dowodzi, że proces jego resocjalizacji jeżeli już się rozpoczął, to jednak z uwagi na jego zupełnie wstępny etap nie można jeszcze zdaniem Sądu przesądzać, czy odniesie pozytywne rezultaty i kiedy, skoro koniec kary łącznej wymierzonej niniejszym wyrokiem łącznym będzie przypadał na kwiecień 2022 roku. Powyższe okoliczności wskazują, iż z dużą ostrożnością należy podchodzić i oceniać zmiany zachodzące i uzewnętrzniane w zachowaniu skazanego, jeżeli chodzi o postępy w procesie resocjalizacji, zwłaszcza jeżeli uwzględni się datę końca odbywania wszystkich kar.

Biorąc zatem pod uwagę całokształt okoliczności w przedmiotowej sprawie, Sąd uznał za słuszne i sprawiedliwe, zastosowanie zasady asperacji – bliżej zasady kumulacji – odnośnie opisanego w pkt 1 sentencji zbiegu przestępstw i w konsekwencji na tej zasadzie wymierzył skazanemu T. P. karę łączną 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Takie ukształtowane kary łącznej czyni zadość wymogom prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego, jak i wymogom oddziaływania społecznego, raz jeszcze podkreślając nieopłacalność popełnienia przestępstw. Orzekając taką karę łączną Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wymiar, czyniąc zadość wymaganiom ustawowym i wymaganiom ugruntowanego orzecznictwa. W ocenie Sądu orzeczona w tym wyroku kara łączna i związana z nią dolegliwość nie przekracza stopnia winy sprawcy, uwzględnia stopień szkodliwości społecznej czynów, osiągnięte cele zapobiegawcze i wychowawcze, spowoduje motywację skazanego do zmiany postępowania w przyszłości, jak również uwzględnia potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wpływając na przekonanie, że przestępstwo nie uchodzi bezkarnie, lecz spotyka się ze sprawiedliwą karą. Sąd nie uwzględnił wniosku obrońcy skazanego odnośnie zastosowania zasady pełnej absorpcji, ponieważ skazany nie zasługuje na takie premiowanie, jako sprawca niepoprawny, wielokrotnie karany, w tym w warunkach recydywy. W tym kontekście twierdzenia, że obecnie skazany wykorzysta daną mu szansę w razie orzeczenia kary łącznej z zastosowaniem pełnej absorpcji, brzmiało głośno i nie przekonująco, tym samym jedynie kara łączna w orzeczonym wymiarze spełni zdaniem Sądu swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.

W wyroku łącznym, Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. w związku z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary łącznej 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności zaliczył także skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:

c) Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28.04.2017r., sygn. III K 68/17 od dnia 23.03.2016r., godz. 11.55 do dnia 24.03.2016r., godz. 13.17 i od dnia 04.11.2016r., godz. 15.15 do 22.05.2017r., godz. 15.15,

d) Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 24 kwietnia 2017r., sygn. II K 75/17 od dnia 11.02.2016r., godz. 04.15 do dnia 11.02.2016r., godz. 15.45 oraz od dnia 22.05.2017r., godz. 15.15 do nadal.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu Sąd orzekł na podstawie przepisów wskazanych w punkcie 5 części rozstrzygającej wyroku.

Nadto, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa, a orzeczenie takie podyktowane jest odbywaniem przez skazanego długoterminowej kary pozbawienia wolności.

SSO Izabela Dehmel

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Notować uzasadnienie w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy.
3. Za 14 dni lub z apelacją.

Poznań, dnia 08.01.2018r.

SSO Izabela Dehmel